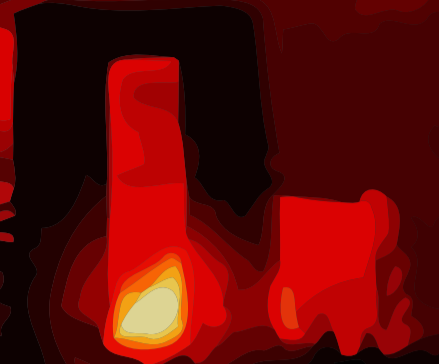

Çanakkale Geçilmez!

HemFikir

DUVAR

18 MART

ÇANAKKALE ZAFERİ

1. Dünya Savaşı'nın en kanlı bölümlerinden biri olan Çanakkale Savaşı, Türk ordusunun kazandığı destansı zaferlerden biridir. İtilaf devletlerinin müttefiklere Rusya'ya yönelik yardımlarını götürebilmek adına ve Osmanlı Devleti'ni safdışı bırakabilmek adına başlattığı bu savaşta, Osmanlı ordusu 18 Mart 1915 yılında şerefli bir galibiyet almıştır. Bu nedenle 18 Mart ülkemizde coşkuyla kutlanır ve şehitlerimizi anma amacıyla törenler düzenlenir.

18 Mart 1915'de yapılan Çanakkale Savaşı ile normalde 2 saat içerisinde alınacağı düşünülen bir ülkenin nasıl direndiğini ve kanının son damlasına kadar savaşarak nasıl başarıyla çıktığı diye nasıl not düşüldüğünü gösteren emsalsiz bir savaştır. Bu savaş sırasında ana-kişi bu vatan için savaşmaya gelmiş-nasıl değerli olduğunu ve geride önemli olduğunu bilmektedirler. önder Mustafa ile beraber burasavaşmış ve şehit yüzden her ülke mizde olarak kabul ölen her şey-gün yürek-Bu gün binlerce ataları için yürekten dua ederler ve geçmişlerini bir kez daha hatırlayarak geleceklerini nasıl inşa etmeleri gerektiğinin farkına varırlar. Bu yüzden 18 Mart tüm ülke genelinde törenler eşliğinde hatırlanan bir gün haline getirilmiştir.

Tarihin o güne kadar gördüğü en kanlı ve kapsamlı çatışmalarını barındıran Birinci Dünya Savaşı içerisinde önemli bir yer tutan Çanakkale Savaşı, İtilaf Devletlerince Büyük Savaşın kanlı gidişine ve uzamasına kısa sürede son vermek açılan bir cephe yapılmıştır. Çanakkale Cephesi, planladıkları gibi gitmemiş, önce denizde ve sonra da karada yenilgi aldıkları için Büyük Savaşın uzamasına ve daha kanlı olmasına yol açmıştır. Savaşın kesimler büyük insan ve maddi kayıplar yaşamıştır. İngiltere ve Fransa politikalarına önemli bir darbe alırken, Çarlık Rusya'sı savaşın uzamasına bağlı ağır şartlara dayanamayarak yıkılmıştır. Çanakkale savaşlarının zaferle sonlanması İttifak Devletlerinin genel bir zafer için ümitlerini güçlendirmişse de Amerika Birleşik Devletleri'nin İtilaf güçleri tarafından savaşa girmesi durumu değiştirmiştir. Çanakkale Savaşları, yaşadıkları kayıplara rağmen, Türklerin gururla anacağı, tarihlerine övgü dolu satırlarla kaydedecekleri bir savaş olmuştur. Türkler için büyük bir askerî zafer, vatan bilincine değerli bir katkı, millî devlet olma yolunda önemli bir kazanım ve Mustafa Kemal'in geleceğin Türkiye Cumhuriyetini kuran lideri olmasında etken rol oynamıştır.

DESTANIN 104. YIL DÖNÜMÜ

YOKTAN VARETTİLER

Elif Naz BENEK
Gazetecilik Öğrencisi

Yıl 1915. Devletler, gözlerini kör eden çıkarları için; arkalarında bıraktıkları yıkımları düşünmeden savaşa hazırlanıyor. Tüm dünyanın girdiği "Birinci Dünya Savaşı" denilen bu savaşta insanlar acımasızca öldürülüyor ve düşmana esir düşüp işkence görüyor. Osmanlı Devleti de yüzlerce insanını bu savaşta kaybediyor. Arkalarında çocuk özlemiyle ağlayan analar ve babalar bırakıp vatan uğruna düşünmeden canlarını feda ediyor. Osmanlı Devleti, Çanakkale'yi almak isteyen yabancı güçlerle savaşa girmeye hazırlanırken halk, Birinci Dünya Savaşında ölen insanlar için acı çekiyor. Yemek az, su az, asker az, mermi az... Kazanmak için gerekli olan her şey sınırlı ve az sayıda. Mevcut imkanlarla Çanakkale'yi korumak zor. Elde avuçta ne varsa tüm halk vatan uğruna yardım etmeye hazır. Ama ne yapabileceklerini nasıl koruyacaklarını bilmiyorlar. Fakat bu yolda vatan topraklarından vazgeçmiyorlar. Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün fikirleri ve silah arkadaşlarının yardımları ile genç-yaşlı, erkek-kadın fark etmeksizin savaşa giriyor. Binlerce ocağa ateş düşse de anaların babaların gözünde yaş kalmasa da, sevdalı olanlar sevdalarından ölse de tüm halk vatan uğruna deyip kanlarının son damlasına kadar savaşıyorlar ve Çanakkale Destanı'nı yazıyorlar. Şimdi, bizler de o insanların torunuyuz diyerek, her konuda onlar nasıl düşünmeden canlarını feda ettiyse, şehitlerimize borcumuzu ödemek için en azından her yıl 18 Mart günü onları anmalı, unutmamalı ve unutturmamalıyız. Çanakkale Destanı'nın 104. yılı hepimize kutlu olsun.

KURTULUŞ DESTANI

Birsu KOÇ
Gazetecilik Öğrencisi

Gün geçmiş, yıl geçmiş kime ne?
Toprağımın her karışında binlerce ölü bir tek mezar
Yeryüzünde yaşayan tek dişi kalmış canavar
Türk ordusu destanını yine yazar
Sen rahat uyu ey şanlı askerim

Al bayrağım dalgalsın göklerde
Bir kem göz nazar etmesin milletime
Türk ordusu bu destanı yine yazar
Türk'ün adı yedi cihanda yankılanır

Askerim;
Gökteki minare parlayan yıldız sana verir selam
Hani Çanakkale'yi düşmana ettin ya mezar
Korkma Türk milleti kaybetmez

Türk kazanır düşmanı üstüne toprak atar
Şehidinin kanıyla suladığın toprağı hangi canlı bilmez

Sen yazdın cihana şanlı tarih
Şimdi bu tarihi artık kim bilmez?
Çanakkale'm geçilmez!

Korkma Türk
Arkamızda bu vatan uğruna can veren kahramanlarımız varken
Bayrağı uğruna yaş dinlemeden savaşan genç yaşlı varken
Senin korkun ne işe yarar?
Korkma sen de ver canını vatan uğruna sen de savaş
Ama asla korkma sen Türk çocuğusun
Türk'te korku olmaz!

CEPHEDEN CEPHEYE İSTEK ŞARKI

Ceren DEVECİOĞLU
Gazetecilik Öğrencisi

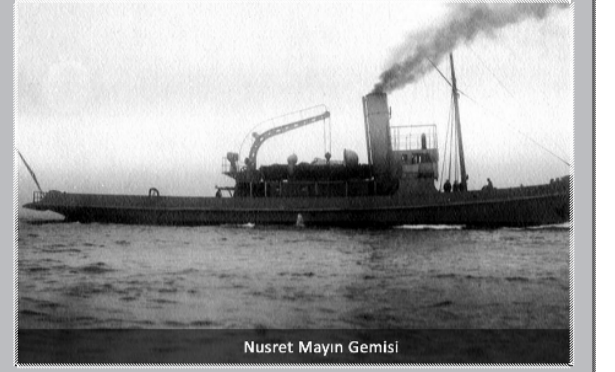
Yıllardır Çanakkale Zaferiyle ilgili bir çok efsaneden söz edilmektedir. Bunlardan biri ise, karşılıklı siperlerin yaklaşık 8 metre olduğu Bombasirtı'nda, Türk ve Anzak siperleri arasındaki karşılıklı alışverişler yapıldığına dairdir. Bu alışverişler ise şu sözlerle anlatılmaktadır; "Gece karanlık çökünce savaş duruyor. Aradaki mesafe 8 metre. Aralarındaki her hareketi hissedebiliyorlar. Avustralya-Yeni Zelandalıların bulunduğu siperde gece gitar çalıyorlar, bizimkiler de dinliyorlarmış. Şarkı bitince bazen bizimkiler alkış tutarlarmış. Karşı taraftakiler de tabii şaşırır. "Bunlar ne biçim insanlar" diye. Bazen de bizim askerimiz bir türkü patlatıyor, karşı taraftan alkışlar. Burada manidar olan şu; türkü okunuyor, alkış yapılıyor, bazen de istek yapılıyor. Kağıda yazıyorlar, taşa sarıp bu tarafa atıyorlar. Bizimkiler alıp okuyor, "Dün akşam söylediğiniz o güzel şeyi tekrar söyler misiniz?" Bizimki bir daha okuyor, yine alkışlar. Aradan birkaç gün geçiyor, istek yaptıkları halde türkü okunmuyor. Anzak tarafından bir kağıda yazıp atıyorlar; "Kaç gündür istediğimiz halde, o güzel şeyleri neden söylemiyorsunuz?" Bizimkiler alıp okuyor. Sonra, "Çünkü siz, 3 gün önce o güzel sesli askerimizi vurdunuz" yanıtını yazıp atıyorlar.

Siper arasında sadece türkülerin değil yiyeceklerin de paylaşıldığını anlatan araştırmacı yazar Basri Sütü, "Yakın siperlerle alakalı bir Fransız hatırası var yine kaynaklarda yer alan. Bir gün Fransızlar, bizim siperlerin olduğu yere bazı 'mundar' şeyler diye adlandırılan bir şeyler atıyorlar. Artık ne atılırsa alay etmek için. Fakat bizim askerimiz, karşılığında mendil içerisinde ceviz, kuru üzüm sarıp onu atıyorlar. Tabii Fransızlar mahcup oluyor. Bu sefer peksimet türü şeyler atıyorlar. Hatıralarında, "Bir daha o siperden bize ateş edilmedi" yazıyor ifadelerini kullanılmıştır.

FOTOĞRAFLARLA ÇANAKKALE

Anafartalar Grup Komutanı Mustafa Kemal Siperde

Nusret Mayın Gemisi

15 Santimlik Obüs Bataryası Mevzide

27'nci Piyade Alayı Sancağına Altın ve Gümüş İmtiyaz Muharebe Madalyalarının Takılması Merasimi

Şirket-i Hayriye Vapuru ile Yaralıların İstanbul'a Getirilişi

Seddülbahir'de Düşmanın İlk Çıkarma Mevzilerinin Görünüşü

18 MART ŞEHİTLERİ ANMA GÜNÜ

*A*tatürk'ün yabancı orduların şehit düşen askerleri için, "şimdi dost bir ülkenin topraklarında yatıyorsunuz. Huzur içinde uyuyun. Bizim için Mehmetler ile Jonny'ler arasında bir fark yok" dediğini, yabancı şehitlerin annelerine de "Oğullarını uzak ülkelere buraya gönderen anneler siz de gözyaşlarınızı silin. Oğullarınız şimdi bizim bağrımızda huzur içinde yatıyor. Canlarını bu ülkede kaybederek, onlar artık bizim de evlatlarımız oldu" demiştir.

ZAFERİN ADI ÇANAKKALE

Aleyna KALAYCI
Gazetecilik Öğrencisi

Tarih 18 Mart. Güneş bile anladı bu günün önemini, bir ayı doğuyor Allahu Ekber sesleri eşliğinde. Etraf kan gölü, toprağı örtüyor şehitlerin nurlanmış cansız bedenleri. Düşman denizin dört bir yanından hazırlanıyor, amacı; Müslüman toprağına ayak basmak. Mehmetçikler unutmuş açlığı "Bu vatan bizim!" diyor. Tek yürek savaçacak Mehmetçik. Ahmetler, Mehmetler, Zaferler koşacak cepheye. Bugün kurşun yağdıracak bulutlar düşmanın üzerine. Deniz bir ayı kin tutuyor düşmana. İçine çekip boğmak istercesine dalgalı. Hilal ile yıldız, sabırsız kan gölünün üzerine doğmak için.

18 Mart Çanakkale Zaferi, belki de Anadolu halkının yaşadığı en büyük zafer; ama aynı zamanda yaşadığı en büyük acıdır. Tarihimize büyük bir zafer olarak geçse de, hepimizin yüreklerinde büyük bir keder kaplamıştır. Bu kutsal mücadele uğruna Çanakkale'de 250 bin şehit verdik. Çanakkale toprakları çeyrek milyon şehidimizin kanı ile sulandı. Nice çocuklar yetim, nice kadınlar dul ve nice analar evlatsız kaldı. Herkesin yüreğine bir kor düştü. Bir kor ki yüzyıllar geçse dahi sönmeyecek.... Bir kor ki acısı hiç dinmeyecek.

Düşman bir olmuştu, geçecekti Çanakkale'yi. Ama kolay mı? "Çanakkale geçilmez!" diyen askerimizi ezip geçmek, Anadolu topraklarına göz dikmek o kadar basit mi? Elbette ki basit değil ve olmadı da. Düşmanın hevesi kursağında kaldı. Topraklarımız üzerinde kötü emelleri olan kirli eller, tek tek geri çekilmeye başladı. Belki bir çok askerimiz şahadetle kucak açtı; ama elimizde kutsal topraklarımız, şanımız, onurumuz ve namusumuz kaldı.

Bugün bu toprakların bereketinden yararlanabiliyorsak bu aziz şehitlerimizden dökülen kanlardandır. Bugün özgürlüğün ve bağımsızlığın tadını doyasıya çıkarıyorsak, ölümü göze alanlardır. Çanakkale azmin, fedakarlığın, onurun zaferidir. Bağımsızlığın ve özgürlüğün, direnişin zaferidir.

Atalarımıza ne adar dua etsek azdır. Bu yüzden onlara layık olacak şekilde yaşamalı; bize bıraktıkları toprak, bayrak ve vatan gibi kutsal değerleri kanımızın son damlasına kadar korumalıyız.